

Venstres Ordfører (Søren Qvist) her i Dag ikke gjorde sig til Talsmand for en saadan Fremgangsmaade, men foreslog at henvise denne Konvention og dette Lovforslag til grundig Behandling i et Udvalg.

Jeg vil i øvrigt gerne sige om denne Arbejdstidskommissions Betænkning og den Særbetænkning, som Arbejdsgivernes Repræsentanter i Kommissionen afgiver, at naar Arbejdsgiverne konkluderer i, at de ikke vil være med til at lovfæste 8 Timers Arbejdsdagen, for det første fordi det er overflødigt, og dernæst fordi det er skadeligt, saa forekommer det mig, at de Herrer paakalder Rigsdagens humoristiske Sans lidt mere, end man kunde vente af saa alvorlige Mænd. Men jeg tror da ogsaa, at Rigsdagen bør være saa høflig overfor Arbejdsgiverne ikke at lægge Vægten paa den Konklusion, men i Stedet for lægge Vægten paa den Begrundelse, som Arbejdsgiverforeningens Formand forleden fremsatte paa det store Industrimøde. I det hele taget tør man vel sige, at det efterhaanden er anerkendt, at Arbejdsgiverforeningens nuværende Formand har den i hvert Tilfælde fra Offentlighedens Side set priselige Egenskaber, at han altid i sine offentlige Udtalelser paa en Prik træffer det, som Industriens Arbejdsgivere tænker, selv om de ikke i Øjeblikket ønsker det sagt.

Hvad siger nemlig Arbejdsgiverforeningens Formand. Han siger: „Jeg fraraader ikke en Lovfæstelse af en Maksimalarbejdsdag under Henvisning til, at vi allerede i det danske Samfund gennem Overenskomst har gennemført den; men jeg fraraader den, fordi det er min Overbevisning, at Danmark ikke vil være i Stand til at opretholde denne korte Arbejdstid.“ Med andre Ord, han argumenterer ud fra ganske andre Synspunkter her end dem, han har underskrevet i Arbejdstidskommissionens Betænkning. Men jeg tror, vi i disse Ord finder det rette Udtryk for Arbejdsgivernes Stilling, som er den, at vi blankt skulde afvise denne Konvention.

Jeg tror ikke, Danmarks internationale Stilling tillader, at vi i samme Øjeblik, denne Konvention kommer til Rigsdagen, proklamerer for Alverden, at vor eneste Tanke er at komme bort fra de Principper, denne Konvention er Udtryk for. Og jeg skal tilføje, at jeg tror heller ikke, Arbejdsgivernes Stilling tillader dem at indtage et saadant Standpunkt. Man maa huske paa, at den samme Mand, som her tager Standpunkt for at afvise Konventionen, han og hans Forening sendte til Washington en Repræsentant, som stemte for denne Konvention. Nu ser

jeg vel, at man fra Arbejdsgivernes Side er saa elskværdig at sige om denne Repræsentant, at han selvfølgelig kun stemte for den under den udtrykkelige Forudsætning, at alle Lande gik med til en saadan Lovgivning. Rent bortset fra, at det forekommer mig, at man atter her fra Arbejdsgivernes Side er lidt for stærkt inde paa det humoristiske, naar man mener, at Arbejdsgiverne tager til Washington og hver for sig stemmer for en saadan Konvention, dog med den Bagtanke, at den ikke maa gennemføres i det enkelte Land, for alle de andre har gennemført den — rent bortset derfra kan jeg sige, at det er ogsaa urigtigt. Det var slet ikke Tilfældet. Arbejdsgivernes Repræsentant paa den internationale Konference i Washington tog aldeles ikke det Forbehold, og det foreligger ogsaa positivt oplyst, at det ikke har været denne Repræsentants Tanke.

Jeg staar her med et paa Engelsk affattet Memorandum, som den danske Delegation affattede til Brug for Konferencen, og som skulde være Udtryk for den danske Delegations Stilling. I dette Memorandum udtaler den danske Delegation, at man i det store og hele kan gaa med til den Begrænsning af Arbejdstiden, som foreslaas paa Konferencen; men saa føjes dertil fra Arbejdsgiverrepræsentantens Side følgende, som jeg her skal oplæse i Oversættelse: „Arbejdsgivernes Repræsentant vil dog kun stemme for Begrænsning af Arbejdstiden ved Lov, hvis den almindelige Opinion paa Konferencen er for, at en saadan Begrænsning ved Lov er nødvendig“. Man vil altsaa se, at Arbejdsgivernes Repræsentant i Washington saa langt fra stillede som Betingelse for at stemme derfor og faa det gennemført her i Danmark, at andre Lande skulde have gennemført det først, at han endogsaa positivt kun stillede den Betingelse, at der skulde vise sig at være almindelig Opinion derfor paa Konferencen. Og den almindelige Opinion derfor paa Konferencen var jo til Stede i overvældende Grad, idet kun en eneste Arbejdsgiver stemte derimod.

Jeg hørte det ærede Medlem Hr. Drachmann udtale her, at 8 Timers Arbejdsdagen havde haft en krank Skæbne i andre Lande, og som Følge deraf burde vi forholde os forsigtige. Jeg ved ikke, hvilke Fordringer det ærede Medlem stiller til andre Landes Lovgivning, førend den 8 Timers Arbejdsdag kan gennemføres her i Danmark; men jeg skal dog minde om, at i dette Øjeblik er 8 Timers Arbejdsdagen gennemført i de tre nordiske Lande, den er